

ਰੀਵੀਜ਼ਨਲ ਸਿਵਲ

ਡਾਕਟਰ ਸੀ. ਜੇ

ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ, - ਪਟੀਸ਼ਨਰ

ਬਨਾਮ

ਪ੍ਰੀਤਮ ਸਿੰਘ, ਅਤੇ ਹੋਰ, -ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1954 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿਵੀਜ਼ਨ ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ ਨੰ. 254.

1956 ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ (1953 ਦਾ IV) -ਸੈਕਸ਼ਨ 5 (5) (ਸੀ) ■

-----ਕੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚ 23 ਫਰਵਰੀ ਅਧੀਨ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਬਰਖਾਸਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਟਾਲ ਸਕਦਾ ਹੈ।

(1) ILR 2 ਕੈਲ. 117

5(5) (ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ ਕਾਂਸਟੇਬਲ — ਧਾਰਾ 5 (5) (ਸੀ) ਵਿੱਚ “ਸੂਚਨਾ ਕਰੋ”, ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ।

ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਇੱਕ ਤੱਥ ਨੂੰ “ਸੂਚਨਾ” ਕਰਨਾ “ਉਸ ਨੂੰ ਜਾਣੂ ਕਰਵਾਉਣਾ” “ਜਾਂ” ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸਨੂੰ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਕਿ ਇਹ ਤੱਥ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਹੀ ਜਾਣਿਆ ਜਾਵੇ।

, ਪਹਿਲੀ ਸ਼੍ਰੇਣੀ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਸੋਧ ਲਈ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ; ਮਿਤੀ 15 ਮਾਰਚ 1954 ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਤੁਰੰਤ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਵਾਲੀਆ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ।

ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1952 ਦੀ ਧਾਰਾ 10 ਅਧੀਨ ਚੋਣ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਚੋਣ ਨਿਯਮ, 1953 ਦੇ ਨਿਯਮ 45 ਅਤੇ 44 ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਪਿੰਡ ਵਾਲਾ ਦੀ ਚੋਣ ਵਿਰੁੱਧ।

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਲਈ ਵਾਈਪੀ ਗਾਂਧੀ

ਐਚ.ਐਲ. ਸੀਬਲ, ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਨਿਰਣਾ:

ਭੰਡਾਰੀ, ਸੀ.ਜੇ.

ਭੰਡਾਰੀ। CJ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨ ਸਵਾਲ ਉਠਾਉਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੀ ਚੋਣ ਨੂੰ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਇਜ਼ ਸੀ?

ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 2 ਜੁਲਾਈ, 1953 ਨੂੰ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਦੇ ਪਿੰਡ ਵਾਲਾ ਦਾ ਪੰਚ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ, ਪਰ ਗ੍ਰਾਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ, 1953 ਦੇ ਤਹਿਤ ਗਠਿਤ ਅਥਾਰਟੀ ਨੇ 15 ਮਾਰਚ, 1954 ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੋਣ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਬਰਖਾਸਤ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਸੀ ਅਤੇ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(4)(ਸੀ) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਅਧੀਨ ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲੜਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਅਥਾਰਟੀ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਤੋਂ ਅਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਅਤੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਆਇਆ ਹੈ।

Gulab Singh
v.
Pritam Singh
and others

ਗੁਰਮ ਪੰਚਾਇਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 5(5)(c)। 1953, ਘੋਸ਼ਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਕੋਈ ਵੀ ਵਿਅਕਤੀ ਜੋ ਰਾਜ ਵਿਧਾਨ ਦੇ ਇਲੈਕਟੋਰਲ ਰੀਲ 'ਤੇ ਵੋਟਰ ਵਜੋਂ ਦਾਖਲ ਨਹੀਂ ਹੋਇਆ ਹੈ।

----- ਮੌਜੂਦਾ ਸਮੇਂ ਲਈ ਅਸੈਂਬਲੀ ਲਾਗੂ ਹੈ, ਅਤੇ ਭੰਡਾਰੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ, ਸੀਜੇ ^ ਜੀ ਕਿਉਂਕਿ ਪੰਚਾਇਤ ਖੇਤਰ, ਅਤੇ ਕਿਸ ਨੂੰ ਨੋਟੀਫਾਈ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ

ਡਾਕਟਰੀ ਆਧਾਰਾਂ ਨੂੰ ਛੱਡ ਕੇ, ਪਬ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਉਹ ਖੜ੍ਹੇ ਹੋਣ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੋਵੇਗਾ

ਪੰਚ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਲਈ, ਜਾਂ ਬਣਨਾ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣਾ।

ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਫੈਸਲੇ ਲਈ ਦੋ ਸਵਾਲ ਪੈਦਾ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਅਰਥਾਤ:-

- (1) ਕੀ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮੈਡੀਕਲ ਆਧਾਰਾਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ 'ਤੇ ਜਨਤਕ ਸੇਵਾ ਵਿੱਚ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ; ਅਤੇ
- (2) ਕੀ ਉਸ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਪਹਿਲੇ ਸਵਾਲ ਦਾ ਜਵਾਬ ਸੰਕਲਪ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ । ਇਹ ਆਮ ਗੱਲ ਹੈ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 1936 ਵਿੱਚ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਜ਼ਿਲ੍ਹੇ ਵਿੱਚ ਹੈੱਡ ਕਾਂਸਟੇਬਲ ਵਜੋਂ ਨੌਕਰੀ ਕਰਦਾ ਸੀ। ਸਾਲ 1941 ਵਿੱਚ, ਮਿਸਟਰ ਜੇ.ਐਚ. ਫਰਨ, ਇੱਕ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਪਹਿਲੇ ਸੀ. ਨੇ ਜ਼ਾਬਤਾ ਫੌਜਦਾਰੀ ਦੀ ਧਾਰਾ 107 ਦੇ ਤਹਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਦੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਕੰਮ ਕੀਤਾ:-

“ਉਸ ਦੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ਰੂਪ ਦੇ ਕਮਜ਼ੋਰ ਸੁਭਾਅ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ , ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਆਦਮੀ ਦੁਆਰਾ ਬਣਾਇਆ ਗਿਆ ਕੋਈ ਵੀ ਬਿਆਨ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਜਿਰਾਹ ਤੋਂ ਪਤਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮਾੜਾ ਚਰਿੱਤਰ ਹੈ। ਉਸਨੂੰ ਅਮਰ ਜ਼ਾਰ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਤੋਂ ਅਸਹਿਣਸ਼ੀਲਤਾ ਲਈ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਕ੍ਰਿਮੀਨਾ ¹ ਕੋਰਟ ਦੁਆਰਾ ਦੋਸ਼ੀ ਠਹਿਰਾਇਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਨੌਂ ਮਹੀਨੇ ਜੇਲ੍ਹ ਵਿੱਚ ਬਿਤਾ ਚੁੱਕੇ ਹਨ, ਉਹ ਹੈ। ਮੇਰੇ ਖਿਆਲ ਨਾਲ ਇਹ ਇਸ ਮੁਸੀਬਤ ਦਾ ਮੁੱਖ ਕਾਰਨ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਮੰਨਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਉਸਦੇ ਸਬੂਤ ਵੱਧ ਹਨ ਜਾਂ ਬੇਕਾਰ ਹਨ,

1953 ਦੇ ਐਕਟ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲੇਖਕ ਟੀਵੀ ਨੇ ਇਸ ਦੇ ਸਬੂਤ ਦਰਜ ਕੀਤੇ ਹਨ ਗਵਾਹ ਅਤੇ ਸਪੱਸ਼ਟ ¹ v ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ

ਸਾਲ 1936 ਵਿਚ ਤਾਜ ਦੀ ਨੌਕਰੀ ਤੋਂ, ਕਿ ਗੁਲਾਬ ਸਿੰਘ ਨੂੰ ਉਸ ਦੀ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਕਾਰਨ, ਅਤੇ ਹੋਰਾਂ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਕਿ ਉਹ ਅਪਰੈਲਟਮ ਸਿੰਘ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਹੋ ਗਿਆ ਸੀ, ਅਤੇ ਹੋਰ ਕਿ ਇਹ ਅਯੋਗਤਾ ਭੰਡਾਰੀ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਨਾ ਕਿ ਖਰਾਬ ਸਿਹਤ ਦੇ ਆਧਾਰ. ਇਹ ਖੋਜ ਉਸ ਖੋਜ ਨਾਲ ਮੇਲ ਖਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਮਿਸਟਰ ਫਰਨ ਦੁਆਰਾ ਸਾਲ 1942 ਤੱਕ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਵਿਚਾਰ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਦਾ ਕੋਈ ਕਾਰਨ ਨਹੀਂ ਦੇਖ ਸਕਦਾ ਹਾਂ ਕਿ ਇਹ ਖੋਜ ਕਿਸੇ ਵੀ ਸਬੂਤ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਜਾਂ ਇਹ ਗਲਤ ਪ੍ਰਸ਼ੰਸਾ 'ਤੇ ਅਧਾਰਤ ਹੈ। ਸਬੂਤ ਦੇ.

ਦੂਜੇ ਸਵਾਲ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਪੁਲਿਸ ਫੋਰਸ ਵਿੱਚੋਂ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਸਰਕਾਰੀ ਕਰਮਚਾਰੀ ਵਜੋਂ ਨਿਯੁਕਤੀ ਲਈ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸ ਦੀ ਅਯੋਗਤਾ ਨੂੰ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਅੱਗੇ ਤੋਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ 'ਸੂਚਿਤ' ਸਮੀਕਰਨ ਦੇ ਅਰਥ ਦੇ ਅੰਦਰ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਟੈਟ ਟੂਟ ਵਿੱਚ ਵਰਤਿਆ ਗਿਆ ਹੈ। 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਵਿੱਚ 'ਨੋਟੀਫਾਈਡ' ਸ਼ਬਦ ਨੂੰ ਜੁਰਮਾਨਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਅਤੇ ਸਾਨੂੰ ਇੱਕ ਮਿਆਰੀ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸ਼ਬਦਕੋਸ਼ ਦੇ ਹਵਾਲੇ ਨਾਲ ਅਰਥ ਦਾ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੀ ਕੋਸ਼ਿਸ਼ ਕਰਨੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਸ਼ੌਰਟਰ ਆਕਸਫੋਰਡ ਡਿਕਸ਼ਨਰੀ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ 'ਸੂਚਨਾ' ਸ਼ਬਦ ਦਾ ਅਰਥ ਹੈ "ਜਾਣਨਾ, ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਕਰਨਾ, 'ਨੂੰ ਨੋਟਿਸ ਦੇਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕਰਨਾ; ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ", ਮੇਰਾ ਵਿਚਾਰ ਹੈ ਕਿ ਕਿਸੇ ਤੱਥ ਨੂੰ "ਸੂਚਿਤ" ਕਰਨਾ "ਉਸ ਨੂੰ ਦੱਸਣਾ" ਜਾਂ "ਉਸਨੂੰ ਸ਼ਬਦਾਂ ਜਾਂ ਨੋਟਿਸ ਦੁਆਰਾ ਸੂਚਿਤ ਕਰਨਾ" ਹੈ। ਇਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਇਸ ਤੱਥ ਨੂੰ ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਰਾਹੀਂ ਦੱਸਿਆ ਜਾਵੇ।

ਇਹਨਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਹੈ ਕਿ 1953 ਦੇ ਐਕਟ ਦੁਆਰਾ ਨਿਰਧਾਰਤ ਅਥਾਰਟੀ, ਇੱਕ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੀ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਗਲਤ ਜਾਂ ਬੇਇਨਸਾਫੀ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 227 ਦੇ ਤਹਿਤ 'ਮੇਰੇ ਲਈ ਦਖਲ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਮੌਕਾ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਉਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਰਚੇ ਦੇ ਨਾਲ ਖਾਰਜ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ:- ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ-ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਮਹਿਕ